

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-584/10

Mustafa Yilmaz

v.

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu
(ochranné známky a vzory) (OHIM)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Starší slovní národní a mezinárodní ochranná známka MATADOR — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (druhého senátu) ze dne 3. října 2012

- Ochranná známka Společenství — Řízení o zápisu — Zpětvzetí, omezení a změna přihlášky ochranné známky — Žádost o omezení seznamu výrobků nebo služeb — Způsob*
(Nařízení Rady č. 207/2009, čl. 43 odst. 1; nařízení Komise č. 2868/95, článek 1, pravidlo 13)
- Ochranná známka Společenství — Přezkumné řízení — Žaloba podána před unijním soudem — Příslušnost Tribunálu — Přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů — Skutečnost, že Tribunál zohlední právní a skutkové okolnosti, které předtím nebyly předloženy u oddělení Úřadu — Vyloučení*
(Nařízení Rady č. 207/2009, článek 65)
- Ochranná známka Společenství — Definice a nabytí ochranné známky Společenství — Relativní důvody pro zamítnutí — Námitky majitele starší totožné nebo podobné ochranné známky zapsané pro totožné nebo podobné výrobky nebo služby — Podobnost dotčených výrobků nebo služeb — Kritéria posouzení*
[Nařízení Rady č. 207/2009, čl. 8 odst. 1 písm. b)]
- Ochranná známka Společenství — Rozhodnutí Úřadu — Zásada rovného zacházení — Zásada řádné správy — Dřívější rozhodovací praxe Úřadu*
- Ochranná známka Společenství — Definice a nabytí ochranné známky Společenství — Relativní důvody pro zamítnutí — Námitky majitele starší totožné nebo podobné ochranné známky zapsané pro totožné nebo podobné výrobky nebo služby — Nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou — Obrazová ochranná známka TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Slovní národní a mezinárodní ochranná známka MATADOR*
[Nařízení Rady č. 207/2009, čl. 8 odst. 1 písm. b)]
- Ochranná známka Společenství — Rozhodnutí Úřadu — Legalita — Dřívější rozhodovací praxe Úřadu — Zásada zákazu diskriminace — Neexistence vlivu*

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 19)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 33)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 43)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 59–60)

5. Mezi obrazovou ochrannou známkou TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO, jejíž zápis jakožto ochranná známka Společenství je požadován pro „Tequilu pocházející z Mexika, alkoholické koktejly obsahující tequillu pocházející z Mexika a likéry z tequily pocházející z Mexika“ spadající do třídy 33 ve smyslu Niceského dohody, a slovní ochrannou známkou MATADOR, která byla dříve zapsána v Německu a následně zapsána jakožto mezinárodní ochranná známka vyvolávající účinky v řadě evropských zemí pro „Pivo; minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťávy; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“ spadající do třídy 32 ve smyslu uvedené dohody, pro průměrného evropského spotřebitele neexistuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

S ohledem na všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi výrobky navzájem, jak byly přezkoumány v bodech 63 až 69 rozsudku Tribunálu ze dne 18. června 2008, Coca-Cola v. OHIM – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, je třeba pivo a víno považovat za výrobky, které nejsou podobné ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Rozdíly existující mezi výrobky, které je třeba v projednávané věci srovnat, pokud jde o všechny relevantní faktory, které charakterizují jejich vztah, jsou zřetelnější a větší než rozdíly existující mezi pivem a vínem, na které poukázal Tribunál v uvedené věci, takže na základě těchto rozdílů je ještě nepravděpodobnější to, že by se relevantní veřejnost mohla domnívat, že tentýž podnik vyrábí a zároveň na trh uvádí oba druhy nápojů.

I když výrobky srovnávané v projednávané věci patří do téže obecné kategorie nápojů, a konkrétněji do kategorie alkoholických nápojů, odlišují se zejména svým základním složením, způsobem výroby, barvou, vůní a chutí, takže je relevantní spotřebitel vnímá jako výrobky odlišné povahy. Tyto výrobky nejsou obvykle vystaveny v týchž regálech v části supermarketů a jiných prodejních míst, kde se prodávají nápoje. Pokud jde o jejich užívání, významný rozdíl, kterým se vyznačují, spočívá v tom, že pivo zahání žízeň, což obvykle není případ alkoholických nápojů, kterých se týká přihlášená ochranná známka. Je sice pravda, že tyto výrobky mohou být konzumovány na týchž místech a za stejných okolností a uspokojovat tutéž potřebu, například vychutnávat nápoj při jídle nebo jako aperitiv, nic to však nemění na tom, že nepatří do stejné skupiny alkoholických nápojů a že je spotřebitel vnímá jako odlišné výrobky, jak Tribunál uvedl v souvislosti s pivem a vínem v bodě 66 rozsudku MEZZOPANE.

Existence alkoholických koktejlů, ve kterých je pivo smícháno s jinými alkoholickými nápoji, zejména s tequilou, výše uvedené rozdíly mezi těmito výrobky neodstraňuje, jelikož se tato okolnost týká mnoha nápojů, které přesto nejsou podobné.

Tato okolnost nezpůsobuje ani to, že by dotčené výrobky byly komplementární z důvodů uvedených v bodě 67 rozsudku MEZZOPANE. Komplementárními výrobky jsou totiž takové výrobky, mezi kterými existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého. V projednávaném případě alkoholické nápoje, kterých se týká přihlášená ochranná známka, nejsou nezbytné ani důležité pro užití piva a opačně. Neexistuje ostatně žádná skutečnost ve spisu, na základě které by bylo možné dospět k závěru, že kupující jednoho z těchto výrobků bude konkrétně přiveden k tomu, aby koupil i druhý výrobek.

Pokud jde o konkurenční charakter dotčených výrobků, Tribunál má za to, že je zřetelně nižší než konkurenční charakter piva a vína uvedený v bodě 68 rozsudku MEZZOPANE. Skutečnost, že Tribunál v bodě 68 rozsudku MEZZOPANE uznal určitý konkurenční vztah mezi vínem a pivem, totiž vycházela z okolnosti, že podle judikatury Soudního dvora týkající se jiných oblastí, než je oblast ochranné známky Společenství, mohou víno a pivo do určité míry uspokojovat stejné potřeby, takže je třeba připustit, že mezi nimi existuje určitá míra zastupitelnosti. Soudní dvůr však upřesnil – jak rovněž zdůraznil Tribunál – že vzhledem k velkým rozdílům mezi víny v jakosti, a tudíž v ceně, musí být určující konkurenční vztah mezi pivem, oblíbeným a ve velké míře konzumovaným nápojem, a vínem stanoven u vín nejdostupnějších široké veřejnosti, kterými jsou obecně nejlehčí a nejlevnější vína. Alkoholické nápoje, kterých se týká přihlášená ochranná známka, jsou přitom obecně podstatně méně lehké a značně dražší než „vína nejdostupnější široké veřejnosti“, takže posouzení Soudního dvora na projednávanou věc použít nelze.

(viz body 49, 51, 54–57)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 61–62)